

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Phaedri Avgusti Liberti Fabvlarvm Aesopiarvm Libri V.

Phaedrus

Rintelii, MDCCXXXVIII

VD18 13044567

Fab. IX. De vitiis hominum.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17134

Immisit se barbatus. Tum vulpecula 10
 Euasit puteo, nixa celsis cornibus,
 Hircumque clauso liquit haerentem vado.

Suo semet periculo eximere quisque studet.

Si quis in magno versatur periculo, quod semper dat veniam culpae: quouis modo, si vel maxime alterius malo, elabi studet. Cum vulpes imprudens in puteum decidisset, haerensque in imo arctius conclusa crebris saltibus extremitatem non posset attingere supremam: fiti compulsus ad locum eundem venit hircus, eamque calamitate sua detentam rogauit, num aqua esset dulcis atque sufficiens ad restinguendam fitim. Vulpes, ad liberandum sese, omni studio et conatu de fraude cogitans, euge, inquit, delicias si velis praegustare veras, descende quaeso: tanta enim fontis est suauitas, vt mea vix inde possit satiari voluptas. Cupidus ergo in puteum se contulit hircus. Vulpes autem eius dorso celsisque cornibus insistens repente suo euasit carcere, ac miserum in fundo haerentem reliquit.

FAB. IX.

De vitiis hominum.

Peras imposuit Iupiter nobis duas:
 Propriis repletam vitiis, post tergum dedit,
 Alienis ante pectus suspendit grauem.

Hac re videre nostra mala non possumus:
 Alii simul delinquant, censores sumus.

Indulget nimium quisque sibi.

Duplicem Iupiter humeris mortalium imposuit

fuit faccum, a pectore et tergo, diuiso velut onere, pendentem: sed partem leuiorem propriis repletam vitiis post tergum dedit: grauiorem longe, vitiis refertam alienis, conspiciendam semper, ante oculos posuit. Factum inde est, vt scelera nemo sua cernere queat: omnes vero grauissimi in delictis alienis censores existant.

F A B. X.

Fur aram compilans.

Lucernam fur accendit ex ara Iouis,
 Ipsumque compilauit ad lumen suum;
 Onustus qui sacrilegio quum discederet,
 Repente vocem sancta misit religio:
 Malorum quamuis ista fuerint munera, 5
 Mihique inuisa, vt non offendar subripi;
 Tamen, sceleste, spiritu culpam lues,
 Olim quum adscriptus venerit poenae dies.
 Sed ne ignis noster facinori praeluceat,
 Per quem verendos excolit pietas Deos, 10
 Veto esse tale luminis commercium.
 Ita hodie nec lucernam de flamma Deum,
 Nec de lucerna fas est accendi sacrum.
 Quot res contineat hoc argumentum vtiles,
 Non explicabit alius, quam qui repperit. 15
 Significat primo, saepe, quos ipse alueris,
 Tibi inueniri maxime contrarios.
 Secundo ostendit, scelera non ira Deum,
 Fatorum dicto sed puniri tempore.
 Nouissime interdicit, ne cum malefico
 Vsum bonus confociet vllius rei. 20

Nul-